

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

11086 *Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro.*

I

As caixas de aforro españolas cumpren cunha función esencial dentro do noso sistema financeiro e do noso tecido social. Desde un punto de vista económico foron ao longo da nosa historia motor do crecemento, impulsando o fomento do aforro, a mobilización de recursos e a inclusión financeira do conxunto dos cidadáns. Así mesmo, configuráronse como un elemento determinante no acceso ao crédito de familias e empresas. Por outra, actuaron en beneficio do interese xeral a través do cumprimento da súa función social. A dedicación dos seus excedentes á dotación de bens e servizos sociais nos territorios en que actúan resulta un complemento indispensable dentro do noso Estado de benestar.

En canto á súa regulación, alén das primeiras normas aprobadas durante o século XIX, son os estatutos de 1929 e, moi especialmente, o de 1933 e o «Decreto Largo Caballero» dese mesmo ano, os que contribuíron de maneira máis clara á súa actual definición institucional e á súa consolidación como entidades financeiras de marcado carácter social. Pero é, sen dúbida, coa chegada da democracia a España, cando as caixas de aforro ven máis reforzada a súa presenza e levan a cabo transformacións máis profundas. Tres momentos foron clave nestes máis de trinta anos no que ás caixas de aforro respecta.

En 1977 o primeiro goberno democrático emprendeu unha reforma liberalizadora do sistema financeiro que permitiu a equiparación funcional entre bancos e caixas, o aumento da liberdade operativa destas últimas e a apertura do sistema financeiro español ao mercado internacional de capitais.

Un segundo momento clave foi a aprobación da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro, como necesaria resposta a unha nova realidade política e económica no noso país. Dun lado, era imprescindible a adaptación da regulación das caixas de aforro á nova organización territorial do Estado, unha vez aprobada a Constitución española de 1978 e os respectivos estatutos de autonomía, que atribuían ás comunidades competencias na materia. Por outro lado, era fundamental redefinir o deseño institucional común das caixas de aforro, garantindo que dispuxesen de órganos reitores adecuados á súa dobre natureza como entidades de crédito e entes de natureza fundacional e fin social.

A Lei 31/1985 e, moi especialmente, a posterior xurisprudencia constitucional, configuraron as caixas de aforro como entidades de natureza fundacional de carácter moi peculiar nas cales domina a súa condición de entidades de crédito, conferíndolles a súa fisonomía actual. Por iso o Tribunal Constitucional cualificounas de «intermediarios financeiros» recoñecéndolles a súa natureza privada ao expor que «na regulación dos aspectos básicos da actividade dos distintos tipos de intermediarios financeiros hai que inserir as normas que impoñen determinadas obrigas ás entidades financeiras privadas (bancos e caixas de aforro).

Vinte e cinco anos despois desa reforma atopámonos de novo nun momento fundamental na historia das caixas de aforro.

En xeral, as caixas de aforro, así como o resto do sistema bancario español, enfrontaron os primeiros momentos da crise financeira, iniciada en agosto de 2007, sen grandes dificultades, grazas a que practicaron un modelo de banca tradicional e retallista e ao labor supervisor do Banco de España, e a unha boa posición en termos de rendibilidade e eficiencia, volume de provisións e niveis de capital.

Porén, a persistencia da crise financeira xunto á conseguinte grave crise económica supuxo para o sistema bancario español un contorno intensamente adverso que se traduciu

en menores niveis de actividade, recortes de marxes, dificultades para obter financiamento nos mercados maioristas e aumento da morosidade, con especial incidencia nos préstamos concedidos aos sectores inmobiliario e da construción, nos cales o sistema bancario español ten unha exposición relevante.

As entidades españolas reaccionaron a este contorno de dificultade contendo os custos operativos, intensificando a captación de depósitos e intentando reforzar os recursos propios de máxima calidade. Porén, polo que ás caixas de aforro se refire, a crise puxo de manifesto, por unha parte, un exceso de capacidade e, por outra, a necesidade dunha maior flexibilidade para captar recursos básicos de capital e para axustar as súas estruturas operativas.

Neste contexto, as caixas de aforro emprenderon un proceso de reestruturación que afecta xa as tres cuartas partes do sector e que derivará nunha substancial redución do número de entidades no sector en beneficio da súa eficiencia e da súa solidez para o futuro. Unha boa parte destes procesos contou con apoio financeiro do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria (FROB) e materializouse a través da creación de sistemas institucionais de protección (SIP). É, xa que logo, de urxente necesidade fixar aspectos da regulación destes SIP e, en especial, o seu réxime fiscal, unha vez que no proceso de reestruturación se utilizou preferentemente esta vía.

Á marxe deste proceso de reestruturación, as entidades de crédito españolas deben estar preparadas para afrontar os retos que se aveciñan coa reforma do sistema financeiro internacional que requirirá máis e mellor capital das institucións financeiras. As entidades de crédito españolas poden necesitar no futuro acudir aos mercados privados de capital para reforzar os seus niveis de capital. Para iso, é preciso levar a cabo con urxencia unha reforma do marco xurídico das caixas de aforro, de modo que se lles faciliten diferentes alternativas de organización institucional, todas elas con acceso aos mercados nas mellores condicións posibles, e tratando de impulsar, especialmente, a súa capacidade para atraer capital exterior.

En definitiva, resulta imprescindible reformar o modelo de caixas para garantir a súa permanencia e as considerables vantaxes que proporciona ao noso sistema financeiro. Trátase de introducir as modificacións imprescindibles para fortalecer as caixas de aforro, o conxunto do sector financeiro español e o conxunto da economía produtiva facilitando o fluxo de crédito. Como noutros países do noso contorno europeo en que o modelo de caixas se flexibilizou, a reforma aumentará a solidez e competitividade do noso sistema financeiro e xerará unha maior contribución ao conxunto da sociedade.

Con ese obxectivo reformista o Goberno optou por fortalecer o sector financeiro español a través de dúas liñas básicas: a capitalización das caixas, facilitando o seu acceso a recursos de máxima categoría en iguais condicións ca outras entidades de crédito; e a profesionalización dos seus órganos de goberno.

Sendo esas as dúas liñas esenciais da reforma, o real decreto lei diríxese, en primeiro lugar, a reforzar as posibilidades de captación de recursos das caixas de aforro españolas. As cotas participativas, tal e como foron reguladas en 2002, mostraron moitas limitacións como instrumento atractivo para os investidores, dada a súa escasa liquidez e a imposibilidade de lles atribuír dereitos políticos. Tras a reforma, aos actuais dereitos económicos dos cotapartícipes poderánselles engadir dereitos políticos de maneira directamente proporcional á porcentaxe que as cotas supoñan sobre o patrimonio.

En segundo lugar, o real decreto lei leva a cabo unha reforma dos aspectos do goberno das caixas máis directamente relacionados coa súa actividade para impulsar a profesionalización dos órganos de goberno en liña coas demais entidades de crédito.

Adicionalmente, o real decreto lei leva a cabo os axustes necesarios na actual regulación para fortalecer os actuais sistemas institucionais de protección como instrumentos da máxima eficiencia e co fin de que poidan acceder ao financiamento máis facilmente, da mesma maneira que vén ocorrendo con tales sistemas nalgúns países do noso contorno europeo.

Por outro lado, a reforma introduce novas alternativas que permiten fortalecer as caixas. A primeira delas permite o exercicio de toda a actividade financeira da caixa

mediante un banco controlado pola caixa ao ter ao menos o 50% do seu capital. Unha segunda opción permite a transformación da caixa nunha fundación de carácter especial conservando a obra social e o traspaso de todo o seu negocio financeiro a un banco.

Finalmente, este real decreto lei prevé unha reforma do réxime fiscal para garantir a neutralidade fiscal dos diferentes modelos e unha serie de medidas adicionais de solvencia para fortalecer o conxunto do noso sector financeiro.

II

Dedícase o título I da norma á reforma da regulación vixente das cotas participativas. A regulación ata o de agora vixente mostrouse, na práctica, incapaz de dotar as caixas dun instrumento eficaz de capitalización que lograrse, dun lado, acompañar o forte crecemento do sector nos últimos anos e, doutro, financiar parte das necesidades de capitalización máis recentes derivadas da crise económica e financeira.

Non se pode aprazar, por tanto, a transformación do réxime xurídico das cotas participativas. Trátase, dun lado, de facelas máis atractivas aos emisores e, sobre todo, a potenciais investidores e, doutro, afianzar a súa consideración como recursos propios de máxima calidade regulatoria.

Para estes efectos modifícanse diversos puntos do artigo sétimo da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros. O novo réxime implica, esencialmente, a posible incorporación ás cotas de dereitos políticos proporcionais á porcentaxe que elas supoñen sobre o patrimonio da caixa, co límite máximo do 50% do citado patrimonio.

Ademais, mediante o novo réxime existirá un maior incentivo á eficiencia das caixas derivado da transparencia que supón a presenza de investidores no capital e a referencia de valoración destes títulos nos mercados financeiros.

Este novo réxime configúrase no artigo 2 do real decreto lei.

O punto un comeza por incluír a facultade de agregar ás cotas dereitos de representación dos intereses dos cotaparticipes nos órganos de goberno das caixas. Deste modo recoñécese a emisión de cotas con dereitos políticos como unha alternativa voluntaria compatible coa emisión sen tales dereitos.

Pola súa parte, o punto dous do artigo dá nova redacción ao punto 7 do artigo sétimo da Lei 13/1985, do 25 de maio, de modo que se prevé a cotización en mercados secundarios como unha obriga para aquelas emisións que se dirixan ao público en xeral. Ao mesmo tempo, suprímese calquera límite á tenza de cotas por unha única persoa ou grupo, de maneira que se flexibiliza a súa adquisición.

Os cambios introducidos no punto 8 do artigo sétimo (punto tres do artigo 2) implican, esencialmente, tres novidades. A primeira refírese ao principio de liberdade de emisión das cotas sen que deba mediar autorización administrativa previa, conforme o xa previsto no artigo 25.1 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. A segunda refírese ao mecanismo mediante o cal unha caixa debe retornar ao cumprimento do límite do 5% de adquisición derivativa das súas propias cotas, en caso de incumprimento. E, finalmente, prevéase a non aplicación deste límite e a provisión á autocartera de cotas para as entidades centrais dun SIP a que pertenza a propia caixa emisora.

O punto catro equipara o tratamento das cotas participativas no caso dunha fusión ao que opera nos mesmos casos para as accións das sociedades anónimas, isto é, a troca por cotas da entidade resultante da fusión sen alterar o seu valor económico.

Finalmente, á redacción do punto 10 do artigo sétimo de Lei 13/1985, do 25 de maio, engádeselle unha previsión conforme a cal se garante que a retribución das cotas non poderá estar suxeita a ningunha autorización administrativa, salvo a que lle poida corresponder ao Banco de España no exercicio das súas funcións. Deste modo, en liña co principio de flexibilidade de pagamentos previsto na normativa de solvencia, garántese a desvinculación da retribución das cotas de autorizacións administrativas diferentes das que correspondan ao Banco de España.

III

O título II contén a modificación da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro (en diante, LORCA), co obxectivo fundamental de impulsar a profesionalización dos órganos de goberno das caixas de aforro e incluír os axustes necesarios para incorporar os dereitos políticos dos cotaparticipes neles.

En canto á profesionalización, non cabe dúbida de que a complexidade crecente da actividade financeira alcanzou tamén as caixas de aforro, tradicionalmente centradas nun modelo de negocio máis orientado ao cliente retalista, e fai xa ineludible a selección dos equipos xestores entre os mellores profesionais de todas as áreas. Adicionalmente, convén garantir a dedicación dos membros dos órganos de goberno en representación dos seus respectivos grupos e en beneficio exclusivo dos intereses da caixa e da súa función social.

Este mesmo obxectivo veuse propoñendo nas últimas modificacións da LORCA, fundamentalmente na Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro e na Lei 26/2003, do 17 de xullo, pola que se modifican a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro. Non obstante, é necesario incorporalo con máis claridade na regulación básica estatal dos órganos de goberno con medidas que garantan a súa cualificación e autonomía.

O título componse dun único artigo, 3, en virtude do cal se producen múltiples modificacións da LORCA coa finalidade que se detalla a continuación.

O punto un recolle como órganos das caixas de aforro o director xeral e as diferentes comisións, entre as cales se inclúen como novidades a de retribucións e nomeamentos (antes de retribucións) e a de obra benéfico-social.

Establécense, así mesmo, as especificidades necesarias para axustar os órganos de goberno e os mecanismos de representación de intereses aos casos en que as caixas desenvolven a súa actividade de maneira indirecta a través dunha entidade bancaria. Neste sentido, prevese expresamente que a caixa de aforros designará os seus representantes no Consello de Administración da entidade bancaria, valorando para eses efectos a representación dos diferentes grupos no seu propio consello.

Tamén se reforza o concepto de honorabilidade comercial e profesional excluindo expresamente de tal condición, entre outros, os que tivesen antecedentes penais por delito doloso ou estivesen inhabilitados para exercer cargos públicos ou de dirección de entidades financeiras. Así mesmo, afirmase a incompatibilidade do exercicio do cargo de membro do órgano de goberno dunha caixa co de todo cargo político-electo e co de alto cargo das administracións públicas. Con estes preceptos preténdese dotar os membros dos órganos de goberno do máximo nivel de profesionalización e dedicación aos intereses da caixa de aforros.

Na mesma liña opera o punto dous. Na súa virtude prevese, dun lado, a limitación da representación das administracións públicas ao 40% (desde o 50% anterior) e, doutro, o requisito de que a posible participación das comunidades autónomas nos órganos de goberno se leve a cabo a través de membros designados exclusivamente pola súa cámara lexislativa e que, ao tempo, gocen de recoñecido prestixio e profesionalidade.

O punto catro clarifica os requisitos exixibles para os conselleiros xerais elixidos en representación do grupo dos impositores. O cinco ten como principal novidade a habilitación para que os cargos noutras entidades de crédito que exerzan tales cargos en representación da caixa poidan ser nomeados conselleiros xerais. Esta previsión trae causa da necesidade de permitir a compatibilidade de cargos ante supostos en que a caixa opere de maneira indirecta a través dun banco ou ben estea integrada nun sistema institucional de protección.

O punto seis aclara, como se fai posteriormente para os vogais do consello, o concepto de renovación total da asemblea, ampliándoo a aqueles supostos en que, baixo a aparencia de renovacións parciais, se articule unha renovación de tal magnitude que se deba asimilar

á total. Neste sentido clarifícase un precepto que suscitara certa conflitividade constitucional.

Os puntos sete e oito inclúen entre as funcións da Asemblea Xeral que, pola súa especial transcendencia, requiren un quórum e maioría reforzados os supostos de integración de caixas, a súa transformación nunha fundación de carácter especial e a decisión de desenvolver a súa actividade de maneira indirecta.

Os puntos nove a doce conteñen un conxunto de modificacións referidas ao Consello de Administración. Algunhas delas xustificanse na necesidade de incluír entre os seus membros os representantes dos intereses dos cotapartícipes que correspondan. Este é o caso, por exemplo, do incremento do número de membros do Consello ata un máximo de 20 e do carácter ilimitado do mandato dos citados representantes.

Tamén se produce un considerable reforzo da profesionalidade dos membros do Consello de Administración e da Comisión de Control, xa que se lles exige (no caso do Consello á maioría dos seus membros) un nivel de coñecementos e experiencia adecuados para as funcións que van desempeñar. Este mesmo nivel de cualificación esténdese despois ao director xeral no punto dezaioito.

Nos seguintes puntos (catorce e quince) increméntanse as exixencias dos membros da Comisión de Control. Como principal novidade suprímese o representante elixido pola comunidade autónoma de modo que, en coherencia con outras medidas similares da norma, se reducen posibles fontes de inxerencia directa na xestión e goberno das caixas.

O punto dezasete incorpora todo un novo capítulo IV á Lei 31/1985 co obxecto de recoñecer e dotar da máxima seguridade xurídica os dereitos de representación dos cotapartícipes nos órganos de goberno da caixa. Neste sentido, de modo paralelo aos dereitos políticos recoñecidos pola lexislación común de sociedades de capital, regúlanse os dereitos de voto, a asistencia á asemblea, a representación no Consello de Administración e na Comisión de Control, a impugnación de acordos e o dereito xeral de información.

O punto dezaioito modifica o 26 da Lei 31/1985 no que se refire ao director xeral, establecendo, sen carácter básico, a idade de xubilación aos setenta anos.

Os dous seguintes puntos engaden dous capítulos á norma referidos, respectivamente, a dúas novas comisións: a de Retribucións e Nomeamentos e a de Obra Social. A primeira supón a ampliación da anterior Comisión de Retribucións cara a outras funcións relativas ao control dos nomeamentos. Estará formada por cinco vogais do Consello de Administración elixidos pola Asemblea. A segunda, a Comisión de Obra Social, responde á necesidade de crear un órgano que vele polo correcto cumprimento da obra benéfico-social, calquera que sexa o modelo de actividade da caixa. Estará integrada polos conselleiros xerais que nomee a Asemblea e a ela pódense incorporar representantes das comunidades autónomas en que a caixa teña a súa sede social e nas cales captase polo menos o 10% do total dos seus depósitos.

O punto vinte e un engade un capítulo referido ao goberno corporativo das caixas de aforro. O primeiro dos seus artigos, o 31bis, incorpora a publicación anual obrigatoria do informe de goberno corporativo para todas as caixas de aforro co obxecto de reforzar a súa transparencia e a disciplina de mercado. Pola súa parte, o 31ter inclúe unha referencia aos eventuais conflitos de interese entre os membros dos órganos de goberno e os intereses da caixa.

Finalmente, o punto vinte e tres modifica a anterior regulación relativa ás fusiões de caixas de aforro coa finalidade de que estas só poidan ser denegadas mediante resolución motivada e sobre a base de requisitos obxectivos previstos na normativa autonómica.

IV

O título III inclúe os axustes referidos aos sistemas institucionais de protección (SIP). Estes sistemas, regulados na Lei 13/1985, do 25 de maio, ofrecen na práctica unha ferramenta eficaz para a agrupación de entidades de crédito, en xeral, e de caixas de aforro, en particular.

Coa nova redacción lévanse a cabo os axustes necesarios para dotar de maior consistencia e seguridade xurídica os actuais SIP. Neste sentido, refórzase aínda máis o

compromiso de permanencia e estabilidade das entidades integradas. Con este propósito facúltase o Banco de España para realizar unha valoración previa ao abandono dunha entidade, referida tanto á súa viabilidade individual como ao conxunto do sistema.

Polo demais, mantense a regulación xa vixente para o conxunto de entidades de crédito, sobre a base da sólida mutualización de resultados e solvencia, e a articulación do SIP en torno a unha entidade de crédito central que constitúe unha unidade de decisión do conxunto.

As novidades máis significativas refírense, por tanto, aos SIP compostos por caixas de aforro. Para eles establécese que a entidade central deberá estar necesariamente participada polas caixas integrantes en ao menos un 50% do seu accionariado e ter natureza de sociedade anónima. Deste modo lógrase garantir que o conxunto das caixas integradas mediante un SIP non desvirtúan a súa natureza xurídica de maneira indirecta ao perder o control da súa entidade central. Para estes mesmos efectos, sinálase tamén que naqueles casos en que as caixas integrantes do SIP puideren perder o mencionado control reforzado da entidade central, as caixas deberanse transformar en fundación de carácter especial e ceder o seu negocio bancario.

V

No título IV deséñase un novo modelo organizativo das caixas de aforro baseado nunha dobre alternativa: o exercicio indirecto da actividade financeira da caixa a través dunha entidade bancaria ou a súa transformación nunha fundación de carácter especial traspasando o seu negocio a outra entidade de crédito.

O primeiro modelo descríbese no artigo 5 e implica que a caixa de aforros, mantendo a súa natureza xurídica, desenvolve a súa actividade financeira a través dunha entidade bancaria. Esta entidade, que poderá utilizar na súa denominación expresións que a identifiquen coa caixa de que depende, deberá estar controlada en ao menos un 50% dos dereitos de voto. De non ser así, a caixa veríase obrigada a renunciar á súa condición de entidade de crédito e transformarse en fundación de carácter especial nos termos do artigo seguinte.

Este mesmo exercicio de actividade indirecta a través dun banco tamén se lles permitirá a aquelas caixas de aforro que, de forma concertada, exerzan en exclusiva a súa actividade financeira a través da entidade central dun SIP.

Pola súa parte, o artigo 6 refírese á transformación das caixas de aforro en fundacións de carácter especial a través da segregación da súa actividade financeira e benéfico-social, traspasando a primeira a outra entidade de crédito a cambio de accións e mantendo a segunda como actividade central da propia fundación.

VI

O título V recolle a normativa fiscal especial aplicable ás entidades resultantes dos procesos de reestruturación xa iniciados, o que xustifica o carácter de urxencia desta norma. Ademais, recóllese a normativa fiscal especial derivada dos novos modelos xurídicos previstos neste real decreto lei.

En materia do imposto sobre sociedades establécese a aplicación do réxime fiscal especial establecido no capítulo VIII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, para as transmisións de activos e pasivos que se realicen no marco desas reestruturacións, o cal permite, entre outros efectos, diferir a tributación das rendas que se poñan de manifesto nesas transmisións por aplicación de tal réxime fiscal especial, mesmo cando as operacións realizadas non se correspondan coas tipificadas nese réxime sempre que produzan uns resultados económicos equivalentes.

Igualmente esténdese o réxime de diferimento en tal imposto ás rendas que se xeren nas transmisións de activos e pasivos realizadas no marco do cumprimento dos acordos dun sistema institucional de protección, mediante o intercambio deses activos ou pasivos entre as entidades de crédito integrantes de cada sistema institucional de protección, coa condición de que cada entidade adquirente valore, para efectos fiscais, os elementos

adquiridos polo mesmo valor que estes últimos tivesen na entidade transmitente con anterioridade á realización da transmisión, téndose en conta esta valoración para determinar as rendas que os citados elementos poidan xerar con posterioridade.

En relación co imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, ao se prever neste real decreto lei a aplicación do réxime fiscal especial establecido no capítulo VIII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, incluídos os seus efectos nos demais tributos que se remiten na súa normativa a ese réxime fiscal, tanto aos procedementos de reestruturación financeira realizados mediante a constitución de sistemas de protección integral, como aos xestionados polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, sempre que se produzan efectos económicos equivalentes ás reestruturacións empresariais expresamente reguladas nese capítulo, o mencionado réxime especial tamén terá efectos con carácter xeral en relación ao imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

Para reforzar a seguridade xurídica das operacións de reestruturación, establécese a posibilidade de que se solicite informe á Dirección Xeral de Tributos sobre o cumprimento da equivalencia dos resultados económicos das operacións realizadas respecto das tipificadas no capítulo VIII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, así como sobre as consecuencias tributarias desas operacións co obxectivo de asegurar a súa neutralidade fiscal.

Por outra parte, en materia do imposto sobre o valor engadido e do imposto xeral indirecto canario, dado que o réxime especial do grupo de entidades, en vigor desde o 1 de xaneiro de 2008, non resulta aplicable tal e como está definido na actualidade ás entidades que se estruturan en torno á creación dun sistema institucional de protección ao non existir unha relación de intercapitalización que permita a formación do perímetro subxectivo do grupo, resulta necesario para que este réxime sexa de aplicación adaptar os requirimentos legais que, para efectos de ambos os tributos, permiten definir a entidade dominante e as súas dependentes no seo do sistema, tarefa que aborda este real decreto lei, fixando así mesmo os prazos para a opción polo referido réxime especial.

Tamén se realizan as modificacións legais oportunas para garantir a neutralidade fiscal no tratamento tributario da obra-social con independencia do modelo de organización que adopten as caixas de aforro.

VII

Finalmente, o título VI inclúe, en liña cos traballos desenvolvidos en materia de solvencia a nivel internacional, novas exixencias de liquidez e un límite ao aparcamento que se deberán despregar completamente mediante o oportuno desenvolvemento posterior. Tamén se establece a posibilidade de aplicar estes novos requirimentos en función da capacidade de cada entidade de crédito para obter recursos propios básicos.

A parte final inclúe unha disposición adicional, oito transitorias, unha derogatoria e dúas derradeiras. Conclúe o real decreto lei cunha derogación normativa, os títulos competenciais e o carácter básico e a entrada en vigor.

Polo que se refire á disposición adicional, establécese que excepcionalmente o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá tamén adquirir títulos emitidos por entidades individuais que, mesmo sendo solventes e viables, poidan non ser suficientemente resistentes en contextos significativamente máis adversos que o actual, o que podería aconsellar un reforzamento urxente do seu capital con obxecto de incrementar a confianza do mercado en tales entidades. En todo caso, estas adquisicións condicionaranse á elaboración dun plan de recapitalización cuxos obxectivos, medidas e compromisos deberán coincidir cos previstos no artigo 9 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito, respecto dos plans de integración a que se refire ese artigo. O citado plan deberá ser aprobado polo Banco de España, que valorará especialmente a capacidade da entidade para lograr os citados obxectivos sen necesidade de acometer un proceso de integración con outras entidades.

A adopción destas medidas exige acudir ao procedemento do real decreto lei. Os requisitos do artigo 86 da Constitución española cúmprense en canto á súa extraordinaria e urxente necesidade.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta da ministra de Economía e Facenda e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 9 de xullo de 2010,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Obxecto.*

O obxecto deste real decreto lei é a reforma do réxime xurídico das caixas de aforro. Por medio del modifícase a normativa básica relativa aos órganos de goberno das caixas de aforro e o réxime xurídico das súas cotas participativas. Así mesmo, adáptanse determinados aspectos dos sistemas institucionais de protección integrados por caixas de aforro, deséñase un novo réxime de exercicio indirecto da actividade financeira das caixas e inclúense algunhas disposicións para reforzar a solvencia das entidades de crédito.

TÍTULO I

Cotas participativas das caixas de aforro

Artigo 2. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

A Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, queda modificada como segue:

Un. O punto 4 do artigo sétimo queda redactado como segue:

«4. As cotas participativas confíren aos seus titulares, en todo caso, os seguintes dereitos:

- a) Participación na repartición do excedente de libre disposición da caixa na proporción que o volume de cotas en circulación supoña sobre o patrimonio da caixa máis o volume de cotas en circulación. Enténdese por volume de cotas en circulación a suma do Fondo de Participación e o Fondo de Reserva de Cotapartícipes e o Fondo de Estabilización das emisións de cotas participativas en circulación, e por patrimonio o Fondo Fundacional, as reservas xerais da caixa e o Fondo para riscos bancarios xerais.
- b) Subscrición preferente de cotas participativas en novas emisións, sen prexuízo da súa supresión nos termos legalmente previstos.
- c) Obtención do seu valor liquidativo no caso de liquidación.
- d) Troca das cotas nos termos previstos no punto 9 deste artigo.
- e) Percepción dunha retribución de carácter variable con cargo á parte do excedente de libre disposición que lles corresponda ou, de ser o caso, ao Fondo de Estabilización.

Adicionalmente, as cotas participativas poderán conferir aos seus titulares a representación dos seus intereses nos órganos de goberno da entidade emisora, nos termos previstos na Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro.

Enténdese por valor liquidativo de cada cota a parte que corresponda a cada cota do Fondo de Participación, do Fondo de Reserva de Cotapartícipes e do Fondo de Estabilización, minorada ou incrementada pola parte que lle sexa atribuíble da perda ou beneficio do balance de liquidación non distribuído anteriormente.

Enténdese por valor de mercado a media da cotización en mercado secundario das últimas 30 sesións previas á determinación do feito que supón a operación de amortización. Caso de non ser posible esta determinación, o valor estará determinado pola valoración efectuada por un auditor independente elixido por sorteo de entre os auditores de contas e sociedades de auditoría inscritos como exercentes no Rexistro Oficial de Auditores de Contas, que auditasen entidades de crédito, excluindo o propio auditor de contas da caixa.»

Dous. O punto 7 do artigo sétimo queda redactado como segue:

«7. As cotas participativas cotizarán necesariamente en mercados secundarios organizados sempre e cando a súa emisión se dirixa ao público en xeral. Sempre que coticen en tales mercados, resultarán de aplicación as obrigas previstas na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, para os accionistas e emisores de accións. Así mesmo, será de aplicación aos titulares de cotas participativas o réxime de control de participacións significativas en entidades de crédito previsto no título VI da Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito.

Non será de aplicación ás cotas participativas o réxime das ofertas públicas de adquisición de valores.»

Tres. O punto 8 do artigo sétimo queda redactado como segue:

«8. O órgano competente para acordar cada emisión de cotas participativas será a Asemblea Xeral, que poderá delegar esta competencia no Consello de Administración da caixa. A citada competencia entenderase delegada, en todo caso, nos administradores provisionais designados polo Banco de España ao abeiro do disposto no título III da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito. Conforme o artigo 25.1 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, a emisión de cotas participativas non requirirá autorización administrativa previa.

Estará prohibida a adquisición orixinaria de cotas participativas por parte da caixa ou do seu grupo económico. Porén, si se poderá realizar unha adquisición derivativa, sempre que o valor nominal das cotas que consten en poder da entidade ou do seu grupo económico non exceda o 5 por 100 das cotas totais en circulación. En caso de superar ese límite, a caixa deberá proceder ao alleamento ou amortización do exceso no prazo máximo de tres meses, aplicando no restante o establecido no artigo 76 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro.». A prohibición e o límite a que se refire este parágrafo non serán, porén, de aplicación cando as cotas participativas sexan adquiridas pola entidade central do sistema institucional de protección a que pertenza a caixa emisora.»

Catro. O punto 9 do artigo sétimo queda redactado como segue:

«9. Nos casos de fusión, as cotas participativas das caixas que se extingan trocaranse por cotas da caixa resultante da fusión, de forma que o valor económico dos seus dereitos non sufra alteración.»

Cinco. O punto 10 do artigo sétimo queda redactado como segue:

«10. O excedente de libre disposición que, de acordo co punto 4, corresponda ás cotas participativas, distribuirase entre os seguintes destinos:

- a) Fondo de Reserva dos Cotapartícipes.
- b) Retribución efectiva dos cotapartícipes.
- c) Fondo de Estabilización, de ser o caso.

A retribución anual das cotas e a súa distribución deberá ser aprobada pola Asemblea Xeral, que terá en conta o coeficiente de solvencia da caixa á hora de realizar tal distribución. Sen prexuízo das atribucións do Banco de España, esta distribución non requirirá ningunha autorización administrativa no ámbito da ordenación do crédito.

Cando a caixa de aforros ou grupo consolidado a que pertenza presente un déficit de recursos propios sobre o mínimo legalmente exixido, destinarase ao Fondo de Reserva de Cotaparticipes o 100 % do excedente anual correspondente ás cotas e a retribución dos cotaparticipes con cargo ao Fondo de Estabilización requirirá autorización previa do Banco de España.»

TÍTULO II

Órganos de goberno das caixas de aforro

Artigo 3. *Modificación da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro.*

A Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro, queda modificada como segue:

Un. O artigo 1 queda redactado como segue:

«Un. A administración, xestión, representación e control das caixas de aforro corresponde aos seguintes órganos de goberno:

- a) Asemblea Xeral.
- b) Consello de Administración.
- c) Comisión de Control.

Adicionalmente, serán órganos das caixas de aforro o director xeral e as comisións de Investimentos, Retribucións e Nomeamentos e Obra Benéfico-Social.

As caixas de aforro que desenvolvan a súa actividade indirectamente de acordo co previsto no artigo 5 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, seranlles de aplicación as seguintes especialidades:

- a) Os órganos de goberno da caixa serán, exclusivamente, a Asemblea Xeral, o Consello de Administración e a Comisión de Control.
- b) A representación dos intereses colectivos dos impositores, das corporacións locais que non tivesen a condición de entidade fundadora da caixa e dos traballadores nos seus órganos de goberno establecerase da seguinte maneira:
 - i) A representación das corporacións municipais levarase a cabo sobre a base daquelas en cuxo termo teña aberta oficina a entidade bancaria a través da cal a caixa de aforros desenvolva a súa actividade financeira.
 - ii) A representación dos grupos de impositores e traballadores levarase a cabo sobre a base dos correspondentes colectivos da entidade bancaria a través da cal a caixa de aforros desenvolva a súa actividade financeira. A representación dos traballadores nos órganos de goberno incluírá, así mesmo, os empregados da caixa de aforros.

A caixa de aforros designará os seus representantes no Consello de Administración da entidade bancaria a través da cal realice a súa actividade tendo en conta a representación dos grupos no seu Consello de Administración.

Dous. Os compoñentes dos órganos de goberno exercerán as súas funcións en beneficio exclusivo dos intereses da caixa a que pertencen e do cumprimento da súa función social, e deberán reunir, sen prexuízo do disposto no artigo 8, os

requisitos de honorabilidade comercial e profesional que determinen as normas de desenvolvemento desta lei.

En calquera caso, entenderase que concorre honorabilidade comercial e profesional en quen viñese observando unha traxectoria persoal de respecto ás leis mercantís ou outras que regulan a actividade económica e a vida dos negocios, así como as boas prácticas comerciais e financeiras.

En todo caso, entenderase que carece de tal honorabilidade quen, en España ou no estranxeiro, teña antecedentes penais por delitos dolosos, estea inhabilitado para exercer cargos públicos ou de administración ou dirección de entidades financeiras ou estea inhabilitado conforme a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, mentres non conclúese o período de inhabilitación fixado na sentenza de cualificación do concurso e os quebrados e concursados non rehabilitados en procedementos concursais anteriores á entrada en vigor da referida lei.

Tres. O exercicio do cargo de membro dos órganos de goberno dunha caixa de aforros será incompatible co de todo cargo político electo.

Será igualmente incompatible co de alto cargo da Administración xeral do Estado, a Administración das comunidades autónomas e a Administración local, así como das entidades do sector público, de dereito público ou privado, vinculadas ou dependentes daquelas.

Tal incompatibilidade estenderase durante os dous anos seguintes á data do cesamento dos altos cargos a que se refire o parágrafo anterior, cando se dea calquera dos seguintes supostos de feito:

- a) Que os altos cargos, os seus superiores por proposta deles ou os titulares dos seus órganos dependentes, por delegación ou substitución, ditasen resolucións en relación con caixas de aforro.
- b) Que interviñesen en sesións de órganos colexiados en que se adoptase algún acordo ou resolución en relación con caixas de aforro.»

Dous. O artigo 2 queda redactado como segue:

«Un. A representación dos intereses colectivos na Asemblea Xeral levarase a efecto mediante a participación dos grupos seguintes:

- a) As corporacións municipais en cuxo termo teña aberta oficina a entidade.
- b) Os impositores da caixa de aforros.
- c) As persoas ou entidades fundadoras da caixa. As persoas ou entidades fundadoras das caixas poderán asignar unha parte da súa representación a corporacións locais que, pola súa vez, non sexan fundadoras doutras caixas de aforro no seu ámbito de actuación.
- d) Os empregados da caixa de aforros.
- e) Entidades representativas de intereses colectivos no ámbito de actuación dunha caixa ou de recoñecido arraigamento nel.

De ser o caso, a participación das comunidades autónomas levarase a cabo a través de membros designados pola asemblea autonómica que posúan recoñecido prestixio e profesionalidade.

Dous. O número de membros da Asemblea Xeral será fixado polos estatutos de cada caixa de aforros en función da súa dimensión económica entre un mínimo de 60 e un máximo de 160.

Sen prexuízo da representación atribuída aos cotapartícipes consonte o previsto no capítulo IV, os demais membros da Asemblea Xeral terán a denominación de conselleiros xerais.

Tres. A representación das administracións públicas e entidades e corporacións de dereito público nos órganos de goberno das caixas non poderá superar no seu conxunto o 40 % do total dos dereitos de voto en cada un de tales órganos e deberán estar representadas todas as entidades e corporacións.

Para os efectos da súa representación nos órganos reitores das caixas de aforro, a porcentaxe de representación asignada ao grupo de impositores oscilará entre un mínimo do 25 % e un máximo do 50 % do total dos dereitos de voto en cada un dos órganos de goberno.

A porcentaxe de representación do grupo de empregados oscilará entre un mínimo dun 5% e un máximo dun 15% dos dereitos de voto en cada órgano.

A porcentaxe de representación das entidades representativas de intereses colectivos será como máximo do 10% dos dereitos de voto en cada órgano.

Cando as caixas de aforro teñan abertas oficinas en máis dunha comunidade autónoma, a representación na Asemblea Xeral dos distintos grupos, con excepción dos que, de ser o caso, representen as comunidades autónomas e os previstos no punto 1 c) e d) deste artigo, deberá ser, en observancia do principio de igualdade, proporcional á cifra de depósitos entre as diferentes comunidades autónomas en que teñan abertas oficinas, dentro da porcentaxe atribuída a cada un deles.

O límite de representación das administracións públicas, así como as porcentaxes de representación por grupos previstas neste punto, deberán cumprir respecto dos dereitos de voto resultantes, unha vez deducidos do total os que correspondesen, de ser o caso, aos cotaparticipes, conforme o previsto no capítulo IV desta lei.

A lexislación de desenvolvemento axustarase en todo caso ao establecido neste artigo.

Catro. Presidirá a Asemblea Xeral o presidente do Consello de Administración e actuarán de vicepresidente ou vicepresidentes, de ser o caso, aqueles que o sexan do Consello, cuxo secretario exercerá as correspondentes funcións tamén en ambos os órganos.

En ausencia do presidente e vicepresidentes, a Asemblea nomeará un dos seus membros presidente en funcións, para dirixir a sesión de que se trate.»

Tres. O artigo 3 queda redactado como segue:

«Un. Os conselleiros xerais representantes de corporacións municipais en cuxo termo teña aberta oficina a entidade serán designados directamente polas propias corporacións, de acordo co previsto na súa normativa reguladora.

Dous. As corporacións locais que sexan fundadoras de caixas de aforro que operen total ou parcialmente no mesmo ámbito de actuación que outra caixa non poderán nomear representantes nesta última.»

Catro. O artigo 7 queda redactado como segue:

«Os conselleiros xerais deberán reunir os seguintes requisitos:

- a) Ser persoa física, con residencia habitual na rexión ou zona de actividade da caixa.
- b) Ser maior de idade e non estar incapacitado.
- c) Estar ao día no cumprimento das obrigas que contraesen coa caixa de aforros por si mesmos ou en representación doutras persoas ou entidades.
- d) Non estar incurso nas incompatibilidades reguladas no artigo 8.

Adicionalmente, no caso de seren elixidos en representación do grupo dos impositores, os conselleiros deberán ter a condición de impositor da caixa de aforros a que se refira a designación, cunha antigüidade superior a dous anos no momento da elección. Así mesmo, deberán ter un movemento ou un saldo medio en contas non inferior ao que se determine nas normas que desenvolven esta lei.»

Cinco. O artigo 8 queda redactado como segue:

«Non poderán desempeñar o cargo de compromisario ou conselleiro xeral:

- a) Os quebrados e os concursados non rehabilitados, os condenados a penas que leven anexas a inhabilitación para o exercicio de cargos públicos e os que fosen sancionados por infraccións graves.

Para estes efectos, consideraranse infraccións graves aquelas ás cales o ordenamento xurídico lles confira expresamente tal carácter e que fosen apreciadas polos tribunais e organismos administrativos competentes.

b) Os presidentes, conselleiros, administradores, directores, xerentes, asesores ou asimilados doutra entidade de crédito ou de corporacións ou entidades que propugnen, sosteñan ou garantan institucións ou establecementos de crédito ou financeiros, ou as persoas ao servizo da Administración do Estado ou das comunidades autónomas con funcións ao seu cargo que se relacionen directamente coas actividades propias das caixas de aforro. Exceptúase do previsto neste punto quen desempeñe cargos noutras entidades de crédito en representación da caixa ou promovidos por ela.

c) Os que estean ligados á caixa de aforros ou a unha sociedade en cuxo capital participen aqueles na forma en que se determine nas normas de desenvolvemento desta lei, por contratos de obras, servizos, subministracións ou traballos retribuídos polo período en que teñan tal condición e dous anos despois, como mínimo, contados a partir da cesación de tal relación, salvo a relación laboral dos empregados da caixa.

d) Os que, por si mesmos ou en representación doutras persoas ou entidades:

i) Mantivesen, no momento de seren elixidos os cargos, débedas vencidas e exixibles de calquera clase fronte á entidade.

ii) Durante o exercicio do cargo de conselleiro incorresen no cumprimento das obrigas contraídas coa caixa con motivo de créditos ou préstamos ou por falta de pagamento de débedas de calquera clase fronte á entidade.»

Seis. O artigo 9 queda redactado como segue:

«Un. Os conselleiros xerais serán nomeados por un período que será o sinalado nos estatutos, sen que poida ser inferior a catro anos nin superior a seis. Non obstante, os estatutos, de conformidade co disposto na normativa de desenvolvemento desta lei, poderán prever a posibilidade de reelección por outro período igual, se continuasen cumprindo os requisitos establecidos no artigo 7 e de acordo co sinalado no punto tres. O cómputo do período de reelección será aplicado mesmo cando entre o cesamento e o novo nomeamento transcorresen varios anos.

A duración do mandato non poderá superar os doce anos, sexa cal for a representación que desempeñe. Cumprido o mandato de doce anos de forma continuada ou interrompida, e transcorridos oito anos desde esa data, poderá volver ser elixido nas condicións establecidas nesta lei.

Dous. A renovación dos conselleiros xerais non poderá supor unha renovación total ou unha renovación parcial que se poida asimilar á total dada a porcentaxe renovada ou a proximidade temporal entre renovacións e efectuarase, en todo caso, respectando a proporcionalidade das representacións que compoñen a Asemblea Xeral.

Tres. O procedemento e as condicións para a renovación, a reelección e provisión de vacantes de conselleiros xerais determinarase nas normas que desenvolvan esta lei.»

Sete. O artigo 11 queda redactado como segue:

«Sen prexuízo das facultades xerais de goberno, competen de forma especial á Asemblea Xeral as seguintes funcións:

a) O nomeamento dos vogais do Consello de Administración e dos membros da Comisión de Control da súa competencia, así como a adopción dos acordos de

separación do cargo que correspondan, de conformidade co establecido no artigo 18.

b) A aprobación e modificación dos estatutos e do regulamento.

c) A disolución e liquidación da entidade, a súa fusión ou integración con outras, a súa transformación nunha fundación de carácter especial e a decisión de desenvolver a súa actividade de maneira indirecta conforme o previsto no Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro.

d) Definir anualmente as liñas xerais do plan de actuación da entidade, para que poida servir de base ao labor do Consello de Administración e da Comisión de Control.

e) A aprobación, de ser o caso, da xestión do Consello de Administración, memoria, balance anual e conta de resultados, así como da aplicación destes aos fins propios da caixa de aforros.

f) A creación e disolución de obras benéfico-sociais, así como a aprobación dos seus orzamentos anuais e da súa xestión e liquidación.

g) Calquera outro asunto que sometan á súa consideración os órganos facultados para o efecto.»

Oito. O artigo 12 queda redactado como segue:

«Un. As asembleas xerais poderán ser ordinarias ou extraordinarias.

As asembleas ordinarias celebraranse dúas veces ao ano, dentro de cada semestre natural, respectivamente.

As asembleas extraordinarias celebraranse tantas veces cantas sexan expresamente convocadas, pero só se poderá tratar nelas do obxecto para o cal fosen reunidas.

A convocatoria da Asemblea Xeral faraa o Consello de Administración e publicarase no «Boletín Oficial del Estado» e no da comunidade autónoma onde radique a sede social da caixa, así como nos xornais de maior circulación do mesmo territorio, con quince días, polo menos, de antelación. A convocatoria expresará a data, o lugar e a orde do día, así como a data e hora de reunión en segunda convocatoria.

A Asemblea Xeral quedará validamente constituída en primeira convocatoria cando os conselleiros xerais presentes e, de ser o caso, os cotapartícipes presentes ou representados posúan, polo menos, o cincuenta por cento dos dereitos de voto. A constitución en segunda convocatoria será válida calquera que sexa o número de asistentes. Os conselleiros xerais non poderán estar representados por outro conselleiro ou por terceira persoa, sexa física ou xurídica.

Dous. Os acordos da Asemblea Xeral adoptaranse como regra xeral por maioría simple. A aprobación e modificación dos estatutos e do regulamento da caixa, a disolución e liquidación da entidade, a súa fusión ou integración con outras entidades, a súa transformación nunha fundación de carácter especial e a decisión de desenvolver a súa actividade de maneira indirecta conforme o previsto no Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, requirirán en todo caso a asistencia de conselleiros xerais e, de ser o caso, cotapartícipes, que representen a maioría dos dereitos de voto. Será necesario, ademais, o voto favorable de, como mínimo, dous terzos dos dereitos de voto dos asistentes.

Sen prexuízo do previsto no capítulo IV deste título, cada conselleiro xeral terá dereito a un voto e outorgarase a quen presida a reunión voto de calidade. Os acordos validamente adoptados obrigan a todos os conselleiros xerais, incluídos os disidentes e ausentes.

Asistirá ás asembleas xerais con voz, pero sen voto, o director xeral da entidade.

Tres. As demais condicións de convocatoria e funcionamento das asembleas xerais determinaranse nas normas que desenvolvan esta lei.»

Nove. O artigo 13 queda redactado como segue:

«Un. O Consello de Administración é o órgano que ten encomendada a administración e xestión financeira, así como a da obra benéfico-social da caixa de aforros, para o cumprimento dos seus fins.

O Consello de Administración deberá establecer normas de funcionamento e procedementos adecuados para facilitar que todos os seus membros poidan cumprir en todo momento as súas obrigas e asumir as responsabilidades que lles correspondan de acordo coas normas de ordenación e disciplina das entidades de crédito e as restantes disposicións que sexan de aplicación ás caixas de aforro.

Dous. O número de vogais do Consello de Administración non poderá ser inferior a trece nin superior a dezasete e deberá haber nel representantes de corporacións municipais, impositores, persoas ou entidades fundadoras e persoal da caixa de aforros.

Cando a caixa de aforros manteña cotas participativas en circulación, os límites anteriores poderán ser superados sen que, en ningún caso, o Consello de Administración poida ter máis de 20 vogais. Para efectos de cumprir co límite anterior, a representación dos intereses colectivos no Consello de Administración diminuírase proporcionalmente, se for necesario, para respectar a representación dos intereses dos cotapartícipes.

De maneira transitoria, mentres se produce a seguinte renovación dos órganos de goberno, o número de membros do Consello de Administración poderá superar ata nun 10% o límite máximo previsto no parágrafo anterior.

Tres. No caso de cesamento ou revogación dun vogal antes do termo do seu mandato, será substituído durante o período restante polo correspondente suplente. Por cada grupo de representación serán nomeados, para estes únicos efectos, tantos suplentes coma vogais e por igual procedemento ca estes.»

Dez. O artigo 14 queda redactado como segue:

«Un. Sen prexuízo do previsto no punto dous deste artigo, a representación dos intereses colectivos no Consello de Administración levarase a efecto mediante a participación dos mesmos grupos e con igual proporción e características que as establecidas no artigo 2.3 para os membros da Asemblea Xeral, coas seguintes peculiaridades:

a) O nomeamento dos conselleiros de administración representantes das corporacións municipais que non teñan a condición de entidade pública fundadora da caixa de aforros efectuarao a Asemblea Xeral por proposta dos conselleiros xerais representantes destas corporacións.

Poderán propor candidatos un número de conselleiros xerais representantes deste grupo non inferior á décima parte do seu total.

A designación poderá recaer entre os propios conselleiros xerais de representación de corporacións municipais ou de terceiras persoas.

b) O nomeamento dos membros representantes dos impositores efectuarao a Asemblea Xeral e de entre estes.

Non obstante, poderase designar ata un máximo de dúas persoas que reúnan os adecuados requisitos de profesionalidade e non sexan conselleiros xerais.

c) O nomeamento dos membros representantes dos empregados da caixa de aforros efectuarao a Asemblea Xeral por proposta dos conselleiros xerais deste grupo e de entre eles.

d) O nomeamento dos membros representantes das persoas ou entidades fundadoras efectuarao a Asemblea Xeral por proposta dos conselleiros xerais deste grupo de entre estes.

Dous. No caso de que a caixa de aforros manteña cotas participativas en circulación, xunto cos intereses anteriores, estarán representados no Consello de Administración os intereses dos cotaparticipes, de conformidade co previsto no capítulo IV deste título.»

Once. O artigo 15 queda redactado como segue:

«Un. Os vogais do Consello de Administración deberán reunir os mesmos requisitos que se establecen no artigo 7 respecto dos conselleiros xerais, e ser menores de setenta anos no momento da toma de posesión, salvo que a lexislación de desenvolvemento desta lei estableza un límite de idade distinto.

Dous. Polo menos a maioría dos vogais do Consello de Administración deberán posuír os coñecementos e experiencia específicos para o exercicio das súas funcións.

Considérase que posúen coñecementos e experiencia específicos para exercer as súas funcións no Consello de Administración dunha caixa de aforros aqueles que desempeñasen, durante un prazo non inferior a cinco anos, funcións de alta administración, dirección, control ou asesoramento de entidades financeiras ou funcións de similar responsabilidade noutras entidades públicas ou privadas de, ao menos, análoga dimensión.»

Doce. O artigo 17 queda redactado como segue:

«Un. A duración do exercicio do cargo de vogal do Consello de Administración será a sinalada nos estatutos, sen que poida ser inferior a catro anos nin superior a seis. Non obstante, os estatutos poderán prever a posibilidade de reelección, de conformidade co disposto na normativa de desenvolvemento desta lei, sempre que se cumpran as mesmas condicións, requisitos e trámites que no nomeamento.

O cómputo deste período de reelección será aplicado mesmo cando entre o cesamento e o novo nomeamento transcorresen varios anos.

A duración do mandato non poderá superar os doce anos, salvo nos casos dos vogais designados por titulares de cotas participativas, para os cales non haberá límite máximo.

Cumprido o mandato de doce anos de forma continuada ou interrompida, e transcorridos oito anos desde esa data, poderá volver ser elixido nas condicións establecidas nesta lei.

Dous. A renovación dos vogais do Consello de Administración non poderá supor unha renovación total do Consello ou unha renovación parcial que se poida assimilar á total dada a porcentaxe renovada ou a proximidade temporal entre renovacións. En todo caso, deberase respectar a proporcionalidade das representacións que compoñen ese Consello.

Tres. O procedemento e as condicións para a renovación, a reelección e provisión de vacantes de conselleiros de administración determinarase nas normas que desenvolve esta lei, sen que se poidan efectuar nomeamentos provisionais.

En todo caso, o nomeamento e a reelección de vogais deberáselle comunicar ao Ministerio de Economía e Facenda, a través do Banco de España, ou á comunidade autónoma, segundo proceda, para o seu coñecemento e constancia.»

Trece. Suprímese o artigo 20.bis.

Catorce. O artigo 22 queda redactado como segue:

«Un. Os membros da Comisión de Control serán elixidos pola Asemblea Xeral de entre os conselleiros xerais que, reunindo os coñecementos e experiencia adecuados a que se refire o artigo 15.2, non teñan a condición de vogais do Consello de Administración. Na Comisión de Control deberán existir representantes dos mesmos grupos ou sectores que compoñan o Consello de Administración, en idéntica proporción.

En caso de que a caixa de aforros manteña cotas participativas en circulación, na Comisión de Control existirán representantes dos cotapartícipes, en idéntica proporción que na Asemblea Xeral.

A presentación de candidaturas efectuarase conforme o disposto para os vogais do Consello de Administración.

Dous. Cando se produza o cesamento ou revogación dun vogal antes do termo do seu mandato, será substituído durante o período remanente polo seu correspondente suplente. Por cada grupo de representación e para os únicos efectos indicados neste punto, serán nomeados tantos suplentes como vogais e por igual procedemento ca estes.

Tres. A Comisión de Control nomeará de entre os seus membros o presidente.

Catro. Sempre que a Comisión de Control así o requira, o director xeral asistirá ás reunións con voz e sen voto.»

Quince. O artigo 23 queda redactado como segue:

«Os comisionados deberán reunir os mesmos requisitos e terán as mesmas incompatibilidades e limitacións que os vogais do Consello de Administración.»

Dezaseis. Engádese un número 9.ª ao artigo 24.un coa seguinte redacción:

«9.ª De ser o caso, as previstas na disposición adicional décimo oitava da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, salvo cando as asumise un comité de auditoría creado para o efecto.»

Dezasete. O artigo 25 queda redactado como segue:

«O exercicio das funcións dos membros dos órganos de goberno das caixas de aforro diferentes das de conselleiros xerais da Asemblea poderá ser retribuído. Corresponderalle á Asemblea Xeral a determinación desa remuneración.»

Dezaioito. Engádese no título I o seguinte capítulo IV:

«CAPÍTULO IV

Dereitos de representación dos cotapartícipes

Artigo 25 bis. *Dereitos de representación dos cotapartícipes na Asemblea Xeral.*

Un. En caso de que unha caixa de aforros emita cotas participativas, os cotapartícipes disporán na Asemblea Xeral dun número de votos proporcional á porcentaxe que supoñan as súas cotas participativas sobre o patrimonio neto total da caixa, que se computará tanto para efectos de adopción de acordos como de quórum de asistencia para a válida constitución da Asemblea Xeral.

As porcentaxes de representación por grupos deberanse cumprir respecto dos dereitos de voto resultantes, unha vez deducidos do total os que correspondan aos cotapartícipes.

Dous. Os cotapartícipes terán dereito a asistir ás asembleas xerais que celebre a caixa de aforros emisora e a votar para formar a vontade necesaria para a válida adopción de acordos nos termos previstos nesta lei.

Os estatutos poderán exixir a posesión dun número mínimo de cotas para asistir á Asemblea Xeral, sen que en ningún caso o número exixido poida ser superior ao un por mil do total de cotas emitidas con dereitos de representación que se encontren en circulación.

Para o exercicio do dereito de asistencia e de voto nas asembleas xerais será lícita a agrupación de cotas.

Todo cotapartícipe que teña dereito de asistencia poderase facer representar na Asemblea Xeral por medio doutra persoa, aínda que esta non sexa titular de cotas participativas. Os estatutos poderán limitar esta facultade. Para estes efectos, será de aplicación supletoria, en canto non se opoña ao previsto nesta lei, a normativa reguladora da representación dos accionistas nas sociedades anónimas.

Tres. Sen prexuízo do previsto no punto anterior, a participación dos cotapartícipes na Asemblea Xeral non afectará o número de conselleiros xerais que, de acordo coa normativa vixente, corresponda aos distintos grupos representativos de intereses colectivos.

Catro. Os dereitos políticos derivados da subscripción de cotas participativas por entidades públicas computarán para os efectos do cálculo dos límites á representación das administracións públicas e entidades e corporacións de dereito público, previstos no artigo 2.tres.

Artigo 25 ter. Dereitos de representación dos cotapartícipes no Consello de Administración.

Un. Os cotapartícipes poderán propor á Asemblea Xeral candidatos para seren membros do Consello de Administración.

Para estes efectos, con carácter simultáneo a cada emisión, modificaranse os estatutos da entidade para incorporar ao Consello de Administración o número de vogais que sexa necesario para que, na nova composición, a porcentaxe de vogais propostos polos cotapartícipes sexa igual á porcentaxe que o volume de cotas que se vaia emitir supoña sobre o patrimonio da caixa.

Dous. As cotas que voluntariamente se agrupen ata constituíren unha porcentaxe do total de cotas emitidas en circulación igual ou superior á que resulte de dividir o valor total de cotas emitidas en circulación polo número de vogais do Consello de Administración cuxa proposta corresponde aos cotapartícipes, terán dereito a designar os que, superando fraccións enteiras, se deduzan da correspondente proporción. No caso de que se faga uso desta facultade, os titulares de cotas así agrupadas non intervirán na votación dos restantes vogais do Consello de Administración.

Tres. A designación de vogais do Consello de Administración polos cotapartícipes poderá recaer sobre cotapartícipes ou sobre terceiras persoas. En todo caso, as persoas designadas deberán reunir os adecuados requisitos de profesionalidade e honorabilidade. Para efectos da súa elixibilidade, non serán de aplicación as causas de incompatibilidade establecidas nas letras b) e c) do artigo 8.

Artigo 25 quáter. Dereitos de representación dos cotapartícipes na Comisión de Control.

Os cotapartícipes poderán propor á Asemblea Xeral candidatos para seren membros da Comisión de Control da entidade emisora e terán dereito á súa designación consonte as mesmas regras establecidas para os vogais do Consello de Administración.

Artigo 25 quinquies. Dereito a impugnar os acordos adoptados pola Asemblea Xeral ou polo Consello de Administración.

Os cotapartícipes terán dereito a impugnar os acordos adoptados pola Asemblea Xeral ou polo Consello de Administración da entidade emisora nos mesmos termos e condicións que os accionistas respecto dos acordos sociais das xuntas e do órgano de administración da sociedade anónima de que son socios.

Para estes efectos, será de aplicación supletoria, en canto non se opoña ao previsto nesta lei, a normativa reguladora da impugnación de acordos nas sociedades anónimas.

Artigo 25 sexies. *Dereito de información.*

Os titulares de cotas participativas en, polo menos, unha porcentaxe do total de cotas emitidas en circulación igual ou superior ao 5% poderán solicitar da entidade informacións ou aclaracións, ou formular preguntas por escrito acerca de calquera asunto que sexa do seu interese e a entidade estará obrigada a llela facilitar, salvo que prexudique os intereses da caixa de aforros ou o cumprimento da súa función social.»

Dezanove. O artigo 26 queda redactado como segue:

«Un. O director xeral ou asimilado será designado polo Consello de Administración da caixa entre persoas con capacidade, preparación técnica e experiencia suficiente para desenvolver as funcións propias deste cargo. A Asemblea Xeral, convocada para o efecto, deberá confirmar o nomeamento.

Considérase que posúe preparación técnica e experiencia adecuadas para exercer as súas funcións como director xeral dunha caixa de aforros quen desempeñase, durante un prazo non inferior a cinco anos, funcións de alta administración, dirección, control ou asesoramento de entidades financeiras ou funcións de similar responsabilidade noutras entidades públicas ou privadas de, ao menos, análoga dimensión.

Dous. O director xeral ou asimilado cesará por xubilación á idade de setenta anos. Poderá, ademais, ser removido do seu cargo:

a) Por acordo do Consello de Administración do que se dará traslado ao órgano da Administración central ou da comunidade autónoma, segundo proceda, para o seu coñecemento.

b) En virtude de expediente disciplinario instruído polo Banco de España ou pola comunidade autónoma. No primeiro caso, xunto co expediente elevarase proposta de resolución á autoridade competente.»

Vinte. O artigo 27 queda redactado como segue:

«O exercicio do cargo de director xeral ou asimilado e o de presidente do Consello de Administración dunha caixa de aforros require dedicación exclusiva e será, por tanto, incompatible con calquera actividade retribuída tanto de carácter público como privado, salvo a administración do propio patrimonio e aquelas actividades que exerza en representación da caixa. Neste último caso os ingresos que obteñan, distintos a axudas de custo de asistencia a consellos de administración ou similares, deberanse ceder á caixa por cuxa conta realiza esa actividade ou representación.»

Vinte e un. Engádesse no título II o seguinte capítulo II:

«CAPÍTULO II

Comisión de Retribucións e Nomeamentos

Artigo 27 bis. Comisión de Retribucións e Nomeamentos.

Un. O Consello de Administración das caixas de aforro constituirá no seu seo unha Comisión de Retribucións e Nomeamentos que terá as seguintes funcións:

a) Informar da política xeral de retribucións e incentivos para os membros do Consello de Administración e da Comisión de Control e persoal directivo e velar pola observancia desa política.

b) Garantir o cumprimento dos requisitos previstos nesta lei para o exercicio do cargo de membro do Consello de Administración e da Comisión de Control, así como para os previstos no caso do director xeral.

Dous. A Comisión estará formada por un máximo de cinco persoas, elixidas pola Asemblea Xeral de entre os conselleiros xerais que teñan a condición de vogais do Consello de Administración.

Tres. O réxime de funcionamento da Comisión de Retribucións e Nomeamentos será establecido polos estatutos da caixa e polo seu propio regulamento interno, que poderán atribuír as funcións previstas nas letras a) e b) do punto un a unha Comisión de Retribucións e outra de Nomeamentos respectivamente, ás cales lles resultará de aplicación este artigo, salvo no relativo ao seu número de membros que será, nese caso, de tres para cada unha delas.»

Vinte e dous. Engádesse no título II o seguinte capítulo III:

«CAPÍTULO III

Comisión de Obra Social

Artigo 27 ter. *Comisión de Obra Social.*

Un. Para garantir o cumprimento da obra benéfico-social da caixa de aforros creárase unha Comisión de Obra Social.

Dous. A Comisión estará integrada polos conselleiros xerais que nomee a Asemblea Xeral sen ter en conta os dereitos de voto dos cotapartícipes, se os houber.

Poderá formar parte da Comisión de Obra Social un representante da comunidade autónoma onde a caixa teña o seu domicilio social e outro representante de cada comunidade autónoma en que a caixa de aforros captase máis dun 10% do total dos seus depósitos.»

Vinte e tres. Engádesse o seguinte título IV:

«TÍTULO IV

Goberno corporativo

Artigo 31 bis. Informe de goberno corporativo.

Un. As caixas de aforro deberán facer público con carácter anual un informe de goberno corporativo. O informe anual de goberno corporativo será obxecto de comunicación á Comisión Nacional do Mercado de Valores, xuntando copia do documento en que conste. A Comisión Nacional do Mercado de Valores remitirá copia do informe comunicado ao Banco de España e aos órganos competentes das comunidades autónomas.

Para as caixas de aforro que emitan valores admitidos a negociación en mercados organizados, o informe será obxecto de publicación como feito relevante. En todo caso, o informe publicarao a citada entidade por medios telemáticos.

Dous. O contido e a estrutura do informe anual de goberno corporativo das caixas de aforro, tendo en conta a natureza xurídica desas entidades, deberá ofrecer unha explicación detallada da estrutura do sistema de goberno da entidade e do seu funcionamento na práctica.

En todo caso, o contido mínimo do informe de goberno corporativo será o seguinte:

a) Estructura de administración da entidade, con información das remuneracións percibidas polo Consello de Administración, a Comisión de Control, a Comisión de Retribucións, a Comisión de Investimentos, a Comisión de Retribucións e Nomeamentos, a Comisión de Obra Social, a Comisión Executiva, de ser o caso, computando tanto as axudas de custo por asistencia aos citados órganos coma os

soldos que se perciban polo desempeño das súas funcións, así como as remuneracións análogas ás anteriores e as obrigas contraídas en materia de pensións ou de pagamento de primas de seguros de vida. Tamén se incluírán toda clase de remuneracións percibidas polos membros dos órganos de goberno e persoal directivo, derivadas da participación en representación das caixas de aforro en sociedades cotizadas ou noutras entidades en que a caixa teña unha presenza ou representación significativa, en representación da caixa de aforros.

b) Operacións de crédito aval, ou garantía efectuadas, xa sexa directamente ou a través de entidades dotadas, adscritas ou participadas, con descrición das súas condicións, incluídas as financeiras, cos membros do Consello de Administración e da Comisión de Control das caixas de aforro e familiares de primeiro grao e con empresas ou entidades en relación coas que os anteriores se encontren nalgunha das situacións previstas no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

c) Operacións de crédito aval, ou garantía efectuadas, xa sexa directamente ou a través de entidades dotadas, adscritas ou participadas, con descrición das súas condicións, incluídas as financeiras, cos grupos políticos que teñan representación nas corporacións locais e nas asembleas parlamentarias autonómicas que participasen no proceso electoral.

Ademais, deberase explicitar en caso de crédito a situación deste.

d) Operacións crediticias con institucións públicas, incluídos entes públicos territoriais, que designasen conselleiros xerais.

e) Remuneracións percibidas pola prestación de servizos á caixa ou ás entidades controladas por ela dos membros do Consello de Administración e da Comisión de Control das caixas de aforro e do persoal directivo.

f) Estrutura de negocio e das relacións dentro do seu grupo económico, con referencia ás operacións vinculadas da entidade cos membros do Consello de Administración, Comisión de Control, Comisión de Retribucións e Nomeamentos e Comisión de Investimentos e persoal directivo e operacións intragrupo.

g) Sistemas de control de risco.

h) Funcionamento de órganos de goberno, con explicación detallada do sistema de goberno e administración da entidade, en especial en relación coa toma de participacións empresariais, ben directamente ben por entidades dotadas, adscritas ou participadas.

i) Conflitos de interese existentes entre os membros dos órganos de goberno ou, se os houber, cotapartícipes das caixas de aforro e da función social da caixa.

Facúltase o Ministerio de Economía e Facenda para determinar, con observancia do mínimo establecido no parágrafo anterior, o contido e a estrutura do informe anual de goberno corporativo das caixas de aforro e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores no caso de que se trate de caixas de aforro que emitan valores admitidos a negociación en mercados oficiais de valores.

Tres. Sen prexuízo das sancións que proceda impor pola falta de remisión da documentación ou dos informes que deban remitir, corresponde á Comisión Nacional do Mercado de Valores, no ámbito das súas competencias, o seguimento das regras de goberno corporativo das caixas de aforro que emitan valores admitidos a negociación en mercados oficiais de valores, e para este efecto poderá solicitar canta información precise ao respecto, así como facer pública a información que considere relevante sobre o grao efectivo de cumprimento das regras de goberno corporativo da entidade.

Catro. A falta de elaboración ou de publicación do informe anual de goberno corporativo das caixas de aforro, ou a existencia en tal informe de omisións ou datos falsos ou enganosos, terá a consideración de infracción grave para os efectos previstos no artigo 100.b bis da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

Artigo 31 ter. *Conflictos de interese.*

Un. Calquera membro dos órganos de goberno deberá comunicar á Comisión de Retribucións e Nomeamentos calquera situación de conflito, directo ou indirecto, que puidesen ter cos intereses da caixa e co cumprimento da súa función social.

Dous. En caso de conflito, o afectado deberase abster de intervir na operación de que se trate.»

Vinte e catro. Engádesse unha nova disposición adicional sexta, que queda redactada como segue:

«Disposición adicional sexta. *Fusións de caixas de aforro.*

As fusións entre caixas estarán sometidas ao procedemento de autorización previsto na normativa autonómica de desenvolvemento. A denegación da autorización só se poderá producir mediante resolución motivada cando a entidade resultante puiden incumprir calquera dos requisitos obxectivos previstos na citada normativa.»

TÍTULO III

Sistemas institucionais de protección

Artigo 4. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

A letra d) do artigo 8.3 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, queda modificada como segue:

«d) Que a través dun acordo contractual varias entidades de crédito integren un sistema institucional de protección que cumpra cos seguintes requisitos:

i. Que exista unha entidade central que determine con carácter vinculante as súas políticas e estratexias de negocio, así como os niveis e medidas de control interno e de xestión de riscos. Esta entidade central será a responsable de cumprir os requirimentos regulatorios en base consolidada do sistema institucional de protección.

ii. Que a citada entidade central sexa unha das entidades de crédito integrantes do sistema institucional de protección ou outra entidade de crédito participada por todas elas e que formará, así mesmo, parte do sistema.

iii. Que o acordo contractual que constitúe o sistema institucional de protección conteña un compromiso mutuo de solvencia e liquidez entre as entidades integrantes do sistema, que alcance como mínimo o 40% dos recursos propios computables de cada unha delas, no que se refire ao apoio de solvencia. O compromiso de apoio mutuo incluírá as previsións necesarias para que o apoio entre os seus integrantes se leve a cabo a través de fondos inmediatamente dispoñibles.

iv. Que as entidades integrantes do sistema institucional de protección poñan en común unha parte significativa dos seus resultados, que supoña ao menos o 40% deles e que deberá ser distribuída de maneira proporcional á participación de cada unha delas no sistema.

v. Que o acordo contractual estableza que as entidades deberán permanecer no sistema un período mínimo de 10 anos e deberán avisar con, polo menos, dous anos de antelación, do seu desexo de abandonalo transcorrido aquel período. Adicionalmente, o acordo deberá incluír un réxime de penalizacións por baixa que reforce a permanencia e estabilidade das entidades no sistema institucional de protección.

vi. Que, ao xuízo do Banco de España, se cumpran os requisitos previstos na normativa vixente sobre recursos propios das entidades financeiras para asignar unha ponderación de risco do 0% ás exposicións que teñan entre si os integrantes do sistema institucional de protección.

Corresponderá ao Banco de España a comprobación dos requisitos anteriores para os efectos do previsto neste artigo.

Con carácter previo ao abandono dun sistema institucional de protección por calquera das entidades integrantes del, o Banco de España valorará tanto a viabilidade individual da entidade que pretenda abandonar o sistema como a deste último e a do resto das entidades participantes tras a pretendida desvinculación.

Cando a entidade de crédito que teña a consideración de entidade central dentro dun sistema institucional de protección sexa de natureza distinta ao resto das entidades integradas nel e se encontre participada por todas elas, adherirase ao Fondo de Garantía de Depósitos a que pertencen estas últimas.

Cando as entidades integradas conforme o previsto nesta letra sexan caixas de aforro, a entidade central terá a natureza de sociedade anónima e deberá estar participada polas caixas integrantes en, polo menos, un 50% do seu accionariado.»

TÍTULO IV

Exercicio indirecto da actividade financeira e réxime de transformación das caixas de aforro

Artigo 5. *Exercicio indirecto da actividade financeira das caixas de aforro.*

1. As caixas de aforro poderán desenvolver o seu obxecto propio como entidade de crédito a través dunha entidade bancaria á cal achegarán todo o seu negocio financeiro. Igualmente poderán achegar todos ou parte dos seus activos non financeiros adscritos a el.

2. A entidade bancaria a través da cal a caixa de aforros exerza a súa actividade como entidade de crédito poderá utilizar na súa denominación social e na súa actividade expresións que permitan identificar o seu carácter instrumental, incluídas as denominacións propias da caixa de aforros de que dependa. Así mesmo, a citada entidade bancaria adherirase ao Fondo de Garantía de Depósitos das caixas de aforro.

3. Se unha caixa de aforros reducise a súa participación de modo que non alcance o 50% dos dereitos de voto da entidade de crédito a que se refire esta disposición, deberá renunciar á autorización para actuar como entidade de crédito segundo o previsto na Lei de ordenación bancaria de 1946 e proceder á súa transformación en fundación especial conforme o previsto no artigo seguinte.

4. O establecido nesta disposición será tamén de aplicación a aquelas caixas de aforro que, de forma concertada, exerzan en exclusiva o seu obxecto como entidades de crédito a través dunha entidade de crédito controlada conxuntamente por todas elas, conforme o disposto no artigo 8.3 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.

Artigo 6. *Transformación de caixas de aforro en fundacións de carácter especial.*

1. As caixas de aforro poderán acordar a segregación das súas actividades financeira e benéfico-social mediante o réxime previsto neste artigo nos seguintes casos:

- a) Conforme o previsto no punto 3 do artigo anterior.

b) Como consecuencia da renuncia á autorización para actuar como entidade de crédito e nos demais supostos de revogación.

c) Como consecuencia da intervención da entidade de crédito nos supostos previstos na Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito.

Para tal efecto traspasarán todo o patrimonio afecto á súa actividade financeira a outra entidade de crédito a cambio de accións desta última e transformaranse nunha fundación de carácter especial, perdendo a súa condición de entidade de crédito.

A fundación centrará a súa actividade na atención e no desenvolvemento da súa obra benéfico-social, para o cal poderá levar a cabo a xestión da súa carteira de valores. A fundación deberá destinar á súa finalidade benéfico-social o produto dos fondos, participacións e investimentos que integren o seu patrimonio. Auxiliariamente, poderá levar a cabo a actividade de fomento da educación financeira.

2. O acordo a que se refire o punto anterior estará suxeito ao cumprimento dos requisitos previstos para a constitución de fundacións e suporá a transformación da caixa nunha fundación de carácter especial. A segregación da actividade financeira, pola súa parte, rexerá polo establecido na Lei 3/2009, do 3 de abril, sobre modificacións estruturais das sociedades mercantís.

TÍTULO V

Réxime fiscal

Artigo 7. Réxime fiscal.

1. O réxime fiscal especial establecido no capítulo VIII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, incluídos os seus efectos nos demais tributos que se remiten a tal réxime fiscal, aplicarase ás seguintes transmisións de activos e pasivos, mesmo cando non se correspondan coas operacións mencionadas nos artigos 83 e 94 desa lei, sempre que produzan resultados económicos equivalentes:

a) As realizadas para a constitución e ampliación dun sistema institucional de protección a que se refire a letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.

b) As realizadas en procesos de reestruturación de entidades de crédito con intervención do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, a que se refire o artigo 7 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xullo, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

2. Poderán non integrarse na base imponible do imposto sobre sociedades as rendas xeradas nas transmisións de elementos patrimoniais, consecuencia dun intercambio de activos e pasivos, realizadas entre entidades de crédito en cumprimento dos acordos dun sistema institucional de protección a que se refire a letra a) do punto anterior, coa condición de que cada entidade adquirente valore, para os efectos fiscais, os elementos adquiridos polo mesmo valor que estes últimos tivesen na entidade transmitente con anterioridade á realización da transmisión, téndose en conta esa valoración para determinar as rendas asociadas a eses elementos que se xeren con posterioridade.

3. A entidade de crédito a través da cal se articule un sistema institucional de protección coas condicións establecidas na letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, estará exenta pola constitución de sociedades, así como polos aumentos do seu capital social e contribucións, subscritos ou realizados polas

entidades agrupadas, sempre que se encontren previstos no acordo contractual de integración do sistema institucional de protección e, de ser o caso, no plan de integración da modalidade de operacións societarias do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, así como para os actos e documentos necesarios para a formalización desas operacións. De igual modo estarán exentas da modalidade de operacións societarias as operacións que se realicen como consecuencia dos procesos de reestruturación con intervención do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria a que se refire o artigo 7 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

Así mesmo, estarán exentos do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados os acordos contractuais a través dos cales se establezan entre as entidades integrantes do sistema institucional de protección os compromisos mutuos de solvencia, liquidez e posta en común de resultados a que se refire a mencionada letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, así como os documentos en que aqueles se formalicen.

4. As entidades de crédito que participen nas operacións reguladas neste real decreto lei poderán instar o Banco de España ou o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria para que soliciten informe á Dirección Xeral de Tributos do Ministerio de Economía e Facenda, no ámbito de interpretación da normativa tributaria estatal, sobre a concorrencia do requisito de equivalencia dos resultados económicos a que se refire o punto 1 deste artigo, así como sobre calquera outra consecuencia tributaria que derive desas operacións.

O informe emitirase no prazo máximo dun mes e terá efectos vinculantes para os órganos e entidades da Administración tributaria encargados da aplicación dos tributos.

5. O réxime especial do grupo de entidades regulado no capítulo IX do título IX da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, poderá ser aplicado polos empresarios e profesionais que integren un sistema institucional de protección nas condicións establecidas na letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.

Para estes efectos, considerarase como dominante a entidade central que determine con carácter vinculante as políticas e estratexias de negocio así como os niveis e medidas de control interno e de xestión de riscos do sistema institucional de protección.

Consideraranse dependentes as entidades que pertencen a este sistema institucional de protección, así como aquelas en que estas manteñan unha participación, directa ou indirecta, de máis do 50 por cento do seu capital.

A entidade dominante e as súas dependentes deberán estar establecidas no territorio de aplicación do imposto.

A opción pola aplicación do réxime especial poderase exercer no prazo dos tres meses posteriores á comprobación polo Banco de España a que se refire a letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio. Non obstante, se a comprobación polo Banco de España xa estivese realizada no momento da entrada en vigor deste artigo, a opción pola aplicación do réxime especial poderase exercer no prazo dos tres meses seguintes a tal entrada en vigor.

Unha vez exercida a opción, o réxime especial terá efectos desde o período de liquidación do imposto que corresponda á data en que esta sexa comunicada á Administración tributaria.

Aos grupos de entidades a que se refire este punto non lles resultarán de aplicación os requisitos establecidos no artigo 163 quinquies da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.

6. O réxime especial do grupo de entidades regulado no capítulo VIII do título III da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime

económico fiscal de Canarias, poderá ser aplicado polos empresarios e profesionais que integren un sistema institucional de protección nas condicións establecidas na letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.

Para estes efectos, considerarase como dominante a entidade central que determine con carácter vinculante as políticas e estratexias de negocio así como os niveis e medidas de control interno e de xestión de riscos do sistema institucional de protección.

Consideraranse dependentes as entidades que pertencen ao citado sistema institucional de protección, así como aquelas en que estas manteñan unha participación, directa ou indirecta, de máis do 50 por cento do seu capital.

A entidade dominante e as súas dependentes deberán estar establecidas no territorio de aplicación do imposto.

A opción pola aplicación do réxime especial poderase exercer no prazo dos tres meses posteriores á comprobación polo Banco de España a que se refire a letra d) do punto 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros. Non obstante, se a comprobación polo Banco de España xa estivese realizada no momento da entrada en vigor deste artigo, a opción pola aplicación do réxime especial poderase exercer no prazo dos tres meses seguintes a tal entrada en vigor.

Unha vez exercida a opción, o réxime especial terá efectos desde o período de liquidación do imposto que corresponda á data en que esta sexa comunicada á Administración tributaria.

Aos grupos de entidades a que se refire este punto non lles resultarán de aplicación os requisitos establecidos no artigo 58º quáter da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias.

7. No caso de exercicio indirecto da actividade financeira das caixas de aforro de acordo co previsto no artigo 5 deste real decreto lei, a caixa de aforros e a entidade de crédito a que aquela achegue todo o seu negocio financeiro poderán aplicar o réxime de consolidación fiscal regulado no capítulo VII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, sempre que se cumpran os requisitos establecidos para iso no artigo 67 desda lei. En caso de non aplicar o réxime de consolidación fiscal, as entidades aplicarán o réxime xeral do imposto sen prexuízo do disposto no punto seguinte.

8. A dotación á obra social realizada polas caixas acollidas ao disposto neste real decreto lei poderá reducir a base imponible do banco no caso de exercicio indirecto da actividade financeira sen aplicar o réxime de consolidación ou da entidade central do sistema institucional de protección, na proporción que os dividendos percibidos do citado banco ou entidade central representen sobre os ingresos totais da caixa, nos termos previstos no artigo 24 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, ata o límite máximo do importe dos citados dividendos. Para iso a caixa deberá comunicar ao banco ou entidade central que satisfíxese os dividendos o importe da redución así calculada e a súa renuncia a aplicar o disposto no citado artigo 24 polo importe da mencionada redución, sen prexuízo de que a caixa continúe estando obrigada a aplicar as cantidades asignadas á obra benéfico-social nas condicións establecidas neste artigo, cuxo incumprimento, de ser o caso, deberá tamén comunicarse ao banco ou entidade central co obxecto de que se realice a regularización das cantidades deducidas nos termos establecidos no artigo 137.3 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

9. O disposto nos puntos anteriores entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos territorios históricos da Comunidade Autónoma do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

TÍTULO VI

Disposicións en materia de solvencia

Artigo 8. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

O punto 3 do artigo sexto da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, queda modificado como segue:

«Polo mesmo procedemento regulamentario poderanse impor:

a) Límites máximos aos investimentos en inmobles ou outros inmovilizados; ás accións e participacións, aos activos, pasivos ou posicións en moeda estranxeira; aos riscos que se poidan contraer cunha mesma persoa, entidade ou grupo económico; e, en xeral, a aquelas operacións ou posicións que impliquen riscos elevados para a solvencia das entidades. Os límites poderanse graduar atendendo ás características dos diferentes tipos de entidades de crédito.

b) A obriga de dispor dunha cantidade mínima de activos líquidos que permitan facer fronte ás potenciais saídas de fondos derivadas de pasivos e compromisos, incluso en caso de estrés, e a de manter unha estrutura adecuada de fontes de financiamento e de vencementos nos seus activos, pasivos e compromisos co fin de evitar potenciais desequilibrios ou tensións de liquidez que poidan danar ou pór en risco a situación financeira da entidade.

c) Un límite máximo á relación entre os recursos propios da entidade e o valor total das súas exposicións aos riscos derivados da súa actividade.

As obrigas previstas nas letras b) e c) anteriores poderán ser máis estritas en función da capacidade de cada entidade de crédito para obter recursos propios básicos.»

Disposición adicional única. *Reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.*

Introdúcese no Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito, un novo artigo 10 coa seguinte redacción:

«Artigo 10. *Recapitalización de entidades individuais.*

Excepcionalmente, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá tamén adquirir títulos emitidos por entidades individuais que, sen incorreren nas circunstancias establecidas no artigo 6, precisen, ao xuízo do Banco de España, dun reforzamento dos seus recursos propios.

Estas adquisicións rexeranse polo disposto no artigo 9 deste real decreto lei e entenderanse condicionadas á elaboración dun plan de recapitalización cuxos obxectivos, medidas e compromisos deberán coincidir cos previstos no citado artigo respecto dos plans de integración. O citado plan deberá ser aprobado polo Banco de España, que valorará especialmente a capacidade da entidade para lograr os citados obxectivos sen necesidade de acometer un proceso de integración con outras entidades.»

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio das cotas participativas.*

1. No prazo de seis meses contado desde a data de entrada en vigor deste real decreto lei, as caixas de aforro que emitisen cotas participativas con anterioridade deberán

presentar á aprobación do Banco de España un plan específico de mantemento, adaptación, troca ou, de ser o caso, amortización destas.

2. Desde a entrada en vigor deste real decreto lei e nos termos establecidos nel e no correspondente folleto de emisión, as caixas de aforro poderán emitir cotas participativas, incorporando aos seus actuais órganos de goberno, de ser o caso, os novos representantes dos cotapartícipes.

Disposición transitoria segunda. *Adaptación da lexislación das comunidades autónomas en materia de caixas de aforro.*

No prazo de seis meses as comunidades autónomas adaptarán a súa lexislación sobre caixas de aforro ao disposto neste real decreto lei.

Disposición transitoria terceira. *Adaptación dos estatutos das caixas de aforro.*

No prazo máximo de tres meses contado desde a publicación do desenvolvemento lexislativo polas comunidades autónomas das normas básicas deste real decreto lei e, en todo caso, dentro do termo dos oito meses desde a publicación deste real decreto lei, as caixas de aforro procederán á adaptación dos seus estatutos e regulamentos ás disposicións que se conteñen nela, elevándoos ao Ministerio de Economía e Facenda ou á comunidade autónoma respectiva para a súa aprobación no prazo dun mes.

Disposición transitoria cuarta. *Constitución de novos órganos de goberno.*

A constitución da Asemblea Xeral e dos demais órganos das caixas segundo as normas contidas neste real decreto lei realizarase dentro dos dous meses seguintes ao da aprobación dos estatutos e regulamentos das caixas de aforro, sen prexuízo do previsto na disposición transitoria sexta.

Disposición transitoria quinta. *Continuidade de actuais órganos de goberno.*

Mentres non se produza a constitución da nova Asemblea Xeral conforme o previsto neste real decreto lei e sen prexuízo do previsto na disposición transitoria sexta, o goberno, a representación e a administración das caixas de aforro seguirán atribuídos aos seus actuais órganos de goberno que, en consecuencia, adoptarán os acordos necesarios para a debida execución e cumprimento das normas contidas neste real decreto lei.

Disposición transitoria sexta. *Réxime transitorio para determinados membros de órganos de goberno.*

Os membros dos órganos de goberno que deban cesar no exercicio do seu cargo como consecuencia do disposto no punto tres do artigo 3 deste real decreto lei farano cando conclúa o mandato que desempeñen no momento da entrada en vigor deste real decreto lei e, en todo caso, antes de transcorridos tres anos desde tal entrada en vigor, sen que en ningún caso sexa posible a súa renovación.

Disposición transitoria sétima. *Cómputo total do mandato en determinados supostos.*

Para o cómputo de total de mandatos dos membros dos órganos de goberno das caixas de aforro teranse en conta as seguintes normas:

a) Se se tivese desempeñado o cargo con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei e resultase novamente elixido na mesma entidade, o cómputo total do seu mandato non poderá superar en ningún caso os doce anos, téndose en conta o tempo que desempeñase o cargo con anterioridade.

b) Se resultar elixido nunha entidade resultante dun proceso de fusión quen tivese desempeñado o cargo con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei nunha das entidades fusionadas, poderá superar o límite de doce anos computado conforme a letra anterior ata o cumprimento do seu primeiro mandato na entidade fusionada. En todo

caso, aos membros dos órganos de goberno que inicien mandato nas entidades fusionadas aplicaráselles o previsto no punto tres do artigo 3 deste real decreto lei.

Disposición transitoria oitava. *Réxime transitorio fiscal.*

1. O réxime fiscal dos sistemas institucionais de protección de entidades de crédito establecido nesta norma será, así mesmo, aplicable aos sistemas institucionais de protección de entidades de crédito que se encontren constituídos na data da súa entrada en vigor polas operacións e actos xa realizados.

2. Para os efectos do imposto sobre sociedades, o réxime fiscal establecido no artigo 7 deste real decreto lei será de aplicación nos períodos impositivos en que se realizasen as correspondentes operacións, con independencia de que estas últimas se realizasen en datas anteriores ou posteriores á entrada en vigor desa norma.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Queda derogada a disposición adicional segunda da Lei 26/2003, do 17 de xullo, pola que se modifican a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, co fin de reforzar a transparencia das sociedades anónimas cotizadas e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

1. Coa excepción do título V, este real decreto lei dítase de conformidade co previsto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación mercantil, bases da ordenación do crédito, banca e seguros e bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

O título V dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre facenda xeral e débeda do Estado.

2. Conforme o xa previsto na Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro, non terán o carácter de norma básica os preceptos desta lei que a continuación se relacionan:

- a) O punto dous do artigo tres no que se refire ao número de membros da Asemblea Xeral.
- b) O punto nove do artigo tres no que se refire ao número mínimo e máximo de vogais do Consello de Administración.
- c) O punto dezaioito do artigo tres no que se refire á idade de xubilación do director xeral.

3. Adicionalmente, non terá o carácter de norma básica o artigo 12 da Lei 31/1985 na redacción dada polo punto oito do artigo tres deste real decreto lei, salvo os parágrafos primeiro, cuarto e quinto no relativo ao tratamento das cotas participativas. Así mesmo, non terá o carácter de norma básica o punto vinte e un do artigo tres deste real decreto lei, polo que se engade un novo artigo 27ter á Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 9 de xullo de 2010

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta segunda do Goberno e ministra de Economía e Facenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ